

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 80.510 van 28 mei 1999

A. 67.460/VIII-1159
(voorheen XIII-902)

In zake : **BAUDART** Guy,
rue de Flaches 62
6280 Gerpinnes,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Financiën.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 5 februari 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Guy BAUDART de nietigverklaring vordert van het koninklijk besluit van 13 december 1995 houdende benoeming van Michel DELLOYE tot hypotheekbewaarder te Aarlen met ingang van 1 november 1995;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 11 december 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen,
van het verslag en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 10 maart 1999,
waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij
wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting
van 30 april 1999;

Gehoord het verslag van mevrouw DAURMONT,
staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DERRICK,
advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van
mevrouw ROLAND, inspecteur, die voor de verwerende
partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van
de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat verzoeker geslaagd is voor
een vergelijkend examen voor overgang naar de graad van
hoofdcontroleur (rang 11) - sector van de belasting over
de toegevoegde waarde (BTW) - dat afgesloten is op
22 september 1971; dat hij vervolgens geslaagd is voor
de test over de beroepsbekwaamheid voor de graad van
ontvanger A (rang 11), sector registratie en domeinen,
die afgesloten is op 29 maart 1977, en dat hij op
1 december 1977 rang heeft ingenomen als ontvanger A van
de sector registratie; dat Michel DELLOYE geslaagd is
voor een vergelijkend examen voor overgang naar de graad
van ontvanger A, sector registratie en domeinen, waarvan
het proces-verbaal is afgesloten op 30 september 1975;
dat Michel DELLOYE op 1 mei 1976 benoemd is als

ontvanger A van de domeinen en penale boeten te Charleroi, wat doorslaggevend is geweest voor zijn ranginname als ontvanger A van de registratie; dat Michel DELLOYE na een benoemingsprocedure waarvoor verzoeker zich als gegadigde had opgegeven, bij een koninklijk besluit van 13 december 1995 benoemd is tot hypotheekbewaarder te Aarlen; dat dit de bestreden handeling is;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan schending van artikel 14 en van bijlage IV, rubriek VI, B, 1°, van het koninklijk besluit van 29 oktober 1971 tot vaststelling van het organiek reglement van het Ministerie van Financiën en van de bijzondere bepalingen die er voorzien in de uitvoering van het Statuut van het rijkspersoneel, en van artikel 60 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van het rijkspersoneel; dat hij betoogt dat in de rangschikking die door de administratie van de BTW, registratie en domeinen is vastgesteld en waarop die administratie steunt om de benoeming van Michel DELLOYE te rechtvaardigen, uitsluitend rekening wordt gehouden met de geslaagden voor de examens die toegang verlenen tot rang 11 van de sector registratie van de voornoemde administratie, zonder acht te slaan op de geslaagden voor het vergelijkend examen dat georganiseerd is in 1970-71 en afgesloten is op 22 september 1971 en dat toegang verleent tot de rangen 11 en hoger van de sector van de belasting over de toegevoegde waarde, en dit terwijl deze betrekking krachtens artikel 5, § 2, van het koninklijk besluit van 25 juni 1953 zou moeten worden voorbehouden aan de hoofdcontroleurs en aan de ontvangers A, aangezien de graad van hoofdcontroleur eigen is aan de sector van de BTW; dat hij stelt dat de verwerende partij een uiteenlopende uitleg heeft gegeven over die handelwijze; dat hij betoogt dat de verwerende

partij geen rekening heeft gehouden met de overgangsmaatregelen waarin voorzien wordt door bijlage IV, rubriek VI, B1, van het koninklijk besluit van 29 oktober 1971, waarin wordt gesteld dat "de ambtenaren, die vóór 1 oktober 1971 de vereiste aanspraken konden doen gelden om te dingen naar de betrekkingen van rang 11 of van een hogere rang, geacht (worden) geslaagd te zijn voor de specifieke proeven van rang 11 voor elk van beide sectoren"; dat verzoeker stelt dat de verwerende partij ervan uitgaat dat die bepaling alleen van toepassing is op de gegadigden die in aanmerking komen voor benoeming overeenkomstig de in 1971 vigerende regelgeving, terwijl de concrete benoemingsvoorwaarden van 1971 geen uitstaans hebben met de overgangsbepalingen zoals deze in 1995 behoren te worden toegepast; dat, volgens verzoeker, door de toepassing van die overgangsmaatregelen in casu geen gebruik kan worden gemaakt van artikel 60 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939, op grond waarvan de vereiste dienstanciënniteit met een derde kan worden verminderd; dat verzoeker betoogt dat hij op 1 november 1995 over de vereiste anciënniteit van 24 jaar beschikte en hij de enige gegadigde was die over die anciënniteit beschikte; dat hij benadrukt dat, zelfs al zou geen toepassing gegeven zijn aan die overgangsmaatregelen, hij vóór Michel DELLOYE gerangschikt had moeten zijn en in dat verband verschillende argumenten naar voren brengt;

Overwegende dat de verwerende partij in hoofdzaak betoogt dat krachtens artikel 4 van het koninklijk besluit van 25 juni 1953 tot hypotheekbewaarder kunnen worden benoemd de "ambtenaren die de vereiste titels hebben om te dingen naar de betrekkingen van rang 11 of van een hogere rang in de Sector der Registratie en Domeinen en die, op de datum waarop de betrekking vacant wordt, ten minste

vierentwintig jaar dienstanciënniteit hebben verworven sedert de datum van het proces-verbaal van de proef waardoor bedoelde titels werden verkregen"; dat zij erop wijst dat artikel 5, § 2, van datzelfde koninklijk besluit tien betrekkingen van hypotheekbewaarder, waaronder die van Aarlen, voorbehoudt aan de hoofdcontroleurs en de ontvangers A; dat volgens haar, blijkens de personeelsformatie van het Ministerie van Financiën, uitsluitend in de sector registratie voorzien wordt in de graad van hypotheekbewaarder en daarvoor alleen de ambtenaren in aanmerking komen die de vereiste aanspraken bezitten om te dingen naar de betrekkingen van rang 11 of van een hogere rang in die sector; dat de verwerende partij betoogt dat het college van dienstchefs bij het onderzoek van de sollicitaties vastgesteld heeft dat noch verzoeker, noch enige andere gegadigde voldeed aan de voorwaarde gesteld inzake dienstanciënniteit en voorgesteld heeft om van deze voorwaarde af te wijken; dat zij van oordeel is dat verzoeker de aanspraken om te dingen naar de betrekkingen van rang 11 of van een hogere rang in de sector der registratie en domeinen pas verworven heeft nadat hij geslaagd was voor de test over de beroepsbekwaamheid voor de graad van ontvanger A van de registratie, waarvan het proces-verbaal op 29 maart 1977 is afgesloten, en dat aan de voorwaarden inzake anciënniteit en rang voor de toekenning van die betrekking voldaan moeten zijn op de datum waarop de betrekking vacant wordt, in casu op 1 november 1995; dat zij stelt dat verzoeker, die op 1 december 1977 rang heeft ingenomen als ontvanger A (sector van de registratie), krachtens de algemene bepalingen inzake rangschikking zoals vastgesteld in de artikelen 11 tot 15 en meer in het bijzonder, in casu, in artikel 13, § 3, na Michel DELLOYE komt, die op 1 mei 1976 in dezelfde hoedanigheid rang heeft ingenomen; dat, wat de overgangsmaatregelen betreft, de verwerende partij

betoogt dat met toepassing van een aantal bepalingen die zij aangeeft, verzoeker zijn aanspraken op benoeming in rang 11 niet vóór 1 oktober 1971 kan doen gelden, maar alleen op die datum zelf, en dat de door hem aangevoerde overgangsmaatregelen derhalve niet op hem van toepassing zijn; dat zij betoogt dat indien verzoekers stelling wordt gevolgd, hij geen enkel voordeel zou hebben gehaald uit deelname aan een test over de beroepsbekwaamheid voor de graad van ontvanger A van de registratie, welke test afgesloten is bij proces-verbaal van 29 maart 1977; dat zij het door verzoeker gehanteerde rangschikkingscriterium laakt;

Overwegende dat verzoeker in zijn wederantwoord stelt dat de door de verwerende partij meermaals herhaalde bewering dat voor de graad van hypotheekbewaarder alleen de ambtenaren in aanmerking komen die de vereiste aanspraken bezitten om te dingen naar de betrekkingen van rang 11 of van een hogere rang in de sector der registratie en domeinen, strijdig is met een circulaire van 7 oktober 1977, waarin wordt gesteld dat de bepalingen inzake de toegang tot de graad van hypotheekbewaarder omgewerkt zijn om de toegang daartoe te beperken tot de ambtenaren uit de sector der registratie of die welke over de aanspraken beschikken voor een benoeming in beide sectoren van de administratie; dat volgens hem de artikelen 4 en 5, § 2, van het koninklijk besluit van 25 juni 1953 in dat verband overigens duidelijk zijn; dat verzoeker eveneens teruggrijpt naar het verslag aan de Koning dat aan dat besluit voorafgaat; dat hij stelt dat voor een goed begrip van de overgangsmaatregelen een beroep gedaan moet worden op het gewone taalgebruik zodat onder de uitdrukking "de vereiste titels hebben om te dingen naar een betrekking" het slagen voor het bevorderingsexamen verstaan wordt; dat hij voorts wijst op een aantal tekortkomingen in de stelling van de verwerende partij;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie de interpretatie rechtzet die door de met het onderzoek van de zaak belaste auditeur gegeven is aan de overgangsmaatregel bepaald in bijlage IV, rubriek VI, B, 1°, van het koninklijk besluit van 29 oktober 1971 tot vaststelling van het organiek reglement van het Ministerie van Financiën; dat zij betwist dat verzoeker over de aanspraken beschikt voor bevordering in de beide sectoren door geslaagd te zijn voor het vergelijkend examen voor overgang naar de graad van hoofdcontroleur BTW op 22 september 1971; dat zij tot slot stelt dat de voornoemde bepaling in zeer algemene bewoordingen is gesteld en dat ze, op grond van de circulaires waarmee de examens en de opgelegde leerstof worden bekendgemaakt, een onderscheid maakt tussen "monovalente" en "bivalente" examens; dat verzoeker volgens haar in 1971 geslaagd is voor een "monovalent" examen, waardoor hij kon dingen naar betrekkingen van rang 11 binnen de sector van de BTW, met uitzondering van de betrekkingen van ontvanger in de sector van de registratie en domeinen; dat de verwerende partij voorts stelt dat wat de berekening betreft van die 24 jaar dienstanciënniteit geen rekening behoort te worden gehouden met de dienstanciënniteit die verzoeker verworven heeft tussen 22 september 1971 en 29 maart 1977; dat zij besluit dat verzoeker op 1 november 1995 niet over een dienstanciënniteit van meer dan 24 jaar beschikte en dat de rangschikking van verzoeker en Michel DELLOYE geregeld moet worden op grond van de graadanciënniteit; dat zij opmerkt dat Michel DELLOYE over een grotere graadanciënniteit beschikt dan verzoeker;

Overwegende dat artikel 4 van het koninklijk besluit van 25 juni 1953 betreffende de bevordering in graad en de mutaties in de buitendiensten van het bestuur der registratie en domeinen luidt als volgt :

" Onverminderd de bepalingen van artikel 75 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937, kunnen hypotheekbewaarder worden benoemd, de ambtenaren van het hoofdbestuur en van de buitendiensten, die de vereiste titels hebben om te dingen naar de betrekkingen van rang 11 of van een hogere rang in de Sector der Registratie en Domeinen en die, op de datum waarop de betrekking vacant wordt, ten minste vierentwintig jaar dienstanciënniteit hebben verworven sedert de datum van het proces-verbaal van de proef waardoor bedoelde titels werden verkregen";

dat krachtens artikel 5, § 2, eerste lid, van dat besluit "de bewaringen (...) van Aarlen (...) de hoofdcontroleurs (...) en de ontvangers A (worden) voorbehouden"; dat er geen betwisting bestaat omtrent het feit dat alleen de ambtenaren die de vereiste aanspraken hebben voor een benoeming in de sector van de registratie in aanmerking komen voor de graad van hypotheekbewaarder; dat krachtens bijlage IV, rubriek VI, B, 1°, van het koninklijk besluit van 29 oktober 1971 tot vaststelling van het organiek reglement van het Ministerie van Financiën "de ambtenaren, die vóór 1 oktober 1971 de vereiste aanspraken konden doen gelden om te dingen naar de betrekkingen van rang 11 of van een hogere rang, geacht (worden) geslaagd te zijn voor de specifieke proeven van rang 11 voor elk van beide sectoren"; dat in artikel 13, §§ 1 en 3, van het koninklijk besluit van 29 oktober 1971 evenwel het volgende wordt bepaald :

" § 1. Wanneer er in bijlage IV aldus over beschikt wordt :

1° omvatten de examens specifieke proeven voor bepaalde groepen van betrekkingen of voor bepaalde sectoren;

(...)

§ 3. Wanneer de ambtenaren, die, van de in § 1 bedoelde bepalingen genoten hebben, kandidaat zijn voor een benoeming in of voor een mutatie naar een betrekking voor welke niet dezelfde bijzondere benoemingsvoorwaarden gesteld zijn, wordt geen rekening gehouden met de benoemingen bekomen bij toepassing van deze bepalingen.

In dat geval, wordt de rangschikking van die kandidaten vastgesteld door hen fictief, inzake graad en graadanciënniteit, een gelijkwaardige toestand te verlenen als die welke zij zouden bekomen hebben bij ontstentenis van de benoemingen waarmee geen rekening werd gehouden";

dat die bepaling enkel betrekking heeft op de graadanciënniteit, en niet op de dienstanciënniteit; dat artikel 65, § 3, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel stelt dat "voor de berekening van de dienstanciënniteit (...) in aanmerking (komen) de werkelijke diensten welke de ambtenaar in enigerlei hoedanigheid zonder vrijwillige onderbreking heeft verricht als lid van het personeel van een ministerie en als titularis van een ambt met volledige prestaties"; dat krachtens artikel 66, § 1, van dat besluit "de ambtenaar (...) geacht (wordt) werkelijke diensten te verrichten, zolang hij zich bevindt in een administratieve toestand op grond waarvan hij, krachtens zijn statuut, zijn activiteitswedde of bij gemis daarvan, zijn aanspraak op bevordering in zijn weddeschaal behoudt"; dat in casu voor de berekening van de dienstanciënniteit geen rekening kan worden gehouden met de omstandigheid dat die diensten deels gepresteerd zijn in de sector van de BTW; dat de door de verwerende partij gegeven beoordeling van bijlage IV, rubriek VI, B, 1°, van het koninklijk besluit van 29 oktober 1971, indruist tegen de duidelijke bewoordingen van deze bepaling; dat, immers, zelfs al liggen de regels voor de toekenning van een betrekking niet vast, toch bestaat de aanspraak die nodig is om die betrekking te vervullen, zodra hij verworven is; dat daaruit volgt dat verzoeker op de datum waarop de betrekking van hypotheekbewaarder te Aarlen vacant verklaard is, namelijk op 1 november 1995, over een dienstanciënniteit van meer dan 24 jaar beschikte, aangezien hij de aanspraken voor bevordering

in beide sectoren op 22 september 1971 verworven heeft;
dat het enig middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het koninklijk besluit van 13 december 1995 houdende benoeming van Michel DELLOYE tot hypotheekbewaarder te Aarlen met ingang van 1 november 1995;

Artikel 2.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op achtentwintig mei 1900 negenennegentig door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.